

VIJESTI

SAVJETI

O NAŠEM RADU

STVARALAŠTVO

NAŠI RAZREDI

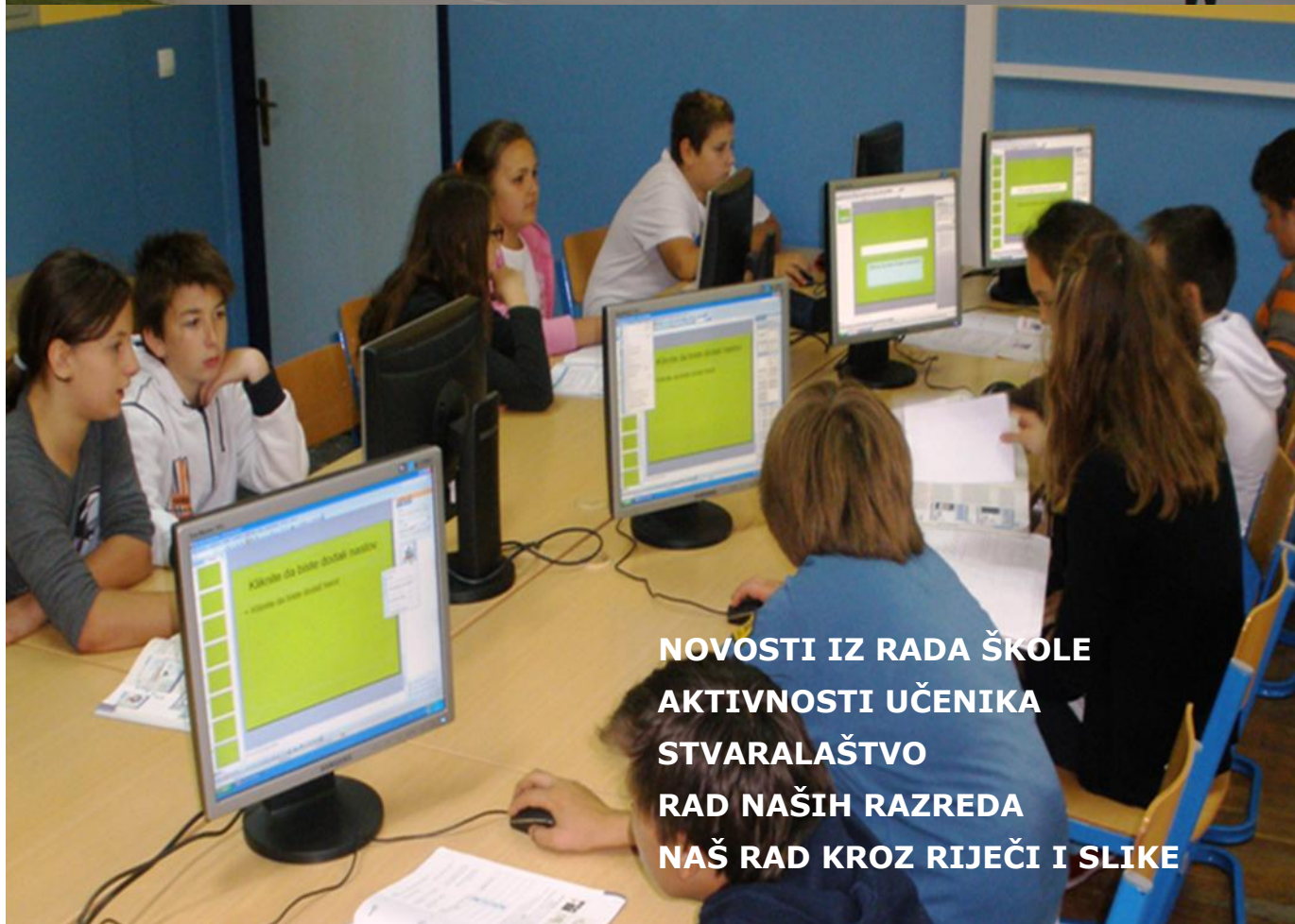
INFORMATIVNO ZABAVNI LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA BROZA KUMROVEC

# NAŠI CAJTI

GODINA: IV.

LIPANJ 2013.

CIJENA: 20,00 kn



NOVOSTI IZ RADA ŠKOLE  
AKTIVNOSTI UČENIKA  
STVARALAŠTVO  
RAD NAŠIH RAZREDA  
NAŠ RAD KROZ RIJEČI I SLIKE

**UREĐENJE ŠKOLE**

Naša škola je nakon godina i godina, svakojakih vremenskih prilika, brojnih generacija još tamo od 1956. godine stigla na red da obnovi stolariju. Godinama se osjećala potreba to napraviti, jer se veoma često zimama u nekim prostorijama smrzavalo, a ljeti u nekim prostorijama bilo prevruće. Prozori i vrata nakon 57 godina bili su veoma propusni, a nova aluminijska stolarija i popratne investicije, doprinijet će kvalitetnijem školskom prostoru, onom u kojem naši učenici borave dobar dio svojeg vremena. U školi, zavisno od finansijskih potpora, očekuju još neka uređenja i preuređenja, da uhvatimo korak i osuvremenimo uvjete našeg života i rada.

9.04.2013. godine započeli su radovi zamjene stolarije u učionicama na katu, a nakon toga i na dvorani.

**IZVAN NASTAVNE AKTIVNOSTI**

Školska zadruga naše škole godinama je u svojim originalnim aktivnostima prednjačila u našoj Domovini.

Osim kućice i niza pripremnih radnji za nove poslove naše zadruge, istraživali smo i predstavljali lončarstvo i mogućnosti razvoja lončarstva, kombinirano s originalnim, starinskim običajima ovog kraja. U prigodnim situacijama predstavili smo mogućnosti koje imamo. Potrebno je još kratko vrijeme kako bi se počelo sa posve originalnim proizvodima školske zadruge koja djeluje u našoj školi.

Aktivnosti Zadruga su različite.

22.09.2012. godine članovi Zadruga i voditeljica Božica Berc predstavljali su nas na manifestaciji u Stubici „Zagorje, trnac starih sorti voća“

**KONSTITUIRANA DJEČJA OPĆINSKA VIJEĆA****KUMROVEC**

Dana 22. studenog 2013. konstituirano je Dječje općinsko vijeće Općine Kumrovec. Članovi vijeća i njihovi zamjenici su:

razred	član	zamjenik
IV.	Marina Storjak	Dorotea Grmovšek
V.	Tanja Broz	Stella Pečnik
VI.a	Edi Storjak	Ivančica Žarković
VI.b	Leonarda Bat	Mateo Krajcar
VII.	Laura Ulama	Antonela Špiljar
VIII.	Martin Broz	Juraj Kostanjšak

Za dječjeg općinskog načelnika Općine Kumrovec izabran je

**Edi Storjak.**

**ZAGORSKA SELA**

Dana 22. studenog 2013. konstituirano je Dječje općinsko vijeće Zagorska Sela. Članovi vijeća i njihovi zamjenici su:

razred	član	zamjenik
IV.	Ivan Kodrnja	Nikola Žlender
V.	Leon Lojen	Alina Kajba
VI.a	Nikolina Bezjak	Adrijana Kodrnja
VI.b	Luka Žlender	Ivana Zgorelec
VII.	Luka Kodrnja	Ema Staroveški
VIII.	Lovro Prtenjak	Matija Penezić

Za dječjeg općinskog načelnika Općine Zagorska Sela izabran je

**Luka Kodrnja**

**ŠKOLSKI ODBOR**

Školski odbor je tijelo koje upravlja Školom i ima sedam članova.

Kako je dosadašnjem školskom odboru protekao mandat dijelom su izabrani, a dijelom imenovani novi članovi Školskog odbora Osnovne škole Josipa Broza u Kumrovcu. Ovi će članovi naredne četiri godine upravljati našom Školom:

Učitelji su izabrali:

**Maricu Lojen**, knjižničarku;

**Mirjanu Štvanek**, učiteljicu razredne nastave;

**Dražena Ljubića**, učitelja geografije;

Radnici su izabrali:

**Sonju Špiljar**,

Roditelji su izabrali gospođu

**Veru Iveković**,

Županija je imenovala gospođu:

**Anicu Hlaban i**

**Stjepana Regvata.**

29.04.2013. godine održana je konstituirajuća sjednica Školskog odbora.

**Dražen Ljubić**

izabran je za predsjednika Školskog odbora, a

**Sonja Špiljar**

izabrana je za zamjenicu predsjednika

Prije formiranja Školskog odbora, od predstavnika roditelja formirano je Vijeće roditelja. Svaki razred, odnosno razredni odjel izabire jednog roditelja koji u Vijeću roditelja predstavlja roditelje tog razreda. U rujnu je održana prva sjednica novog Vijeća i za predsjednika je izabran gospodin Vilim Županić, a za zamjenicu predsjednika izabrana je gospođa Melita Ulama.

U školi postoji i Vijeće učenika sastavljeno od predsjednika svih razrednih odjela. Za predsjednicu u ovoje školskoj godini izabrana je Ivančica Žarković.

**A aktivni smo već i u EU (Europskoj Uniji)**

U Podsredi je 24.11.2012. šest osnovnih škola potpisalo ugovor o sudjelovanju u međunarodnoj mreži škola biosfernog područja Kozjansko i Obsotlje s ciljem istraživanja okoline i prezentacije stečenih spoznaja.

Svoje su radove učenici prezentirali na Međunarodni dan biološke raznolikosti, 22.5.2013 u Podsredi.

Nikoline Blažičko, Veronika Lončar, Ines Grmovšek i Edi Storjak predstavili su našu Školu projektom *Buča, baka, mama i ja*. Za sudionike projekta organiziran je izlet koji je uključio razgledavanje Botaničkog vrta i Prirodoslovnog muzeja u Ljubljani.

## LONČARSTVO – ZANAT KOJI IZUMIRE

Glina kao materijal podatan za oblikovanje raznih predmeta poznata je od pradavnih vremena. Prema tome, lončarstvo je jedna od prvih ljudskih djelatnosti koje se javljaju u vremenu neolitika.

Majstori lončarstva, lončari, željene proizvode izrađuju na lončarskom kolu koje smatramo prvim mehaničkim izumom čovjeka. Lončarsko kolo izumljeno je na području Egipta i Mezopotamije, a u zemljama Sredozemlja pojavilo se u srednjem vijeku.



U naše krajeve doneseno je u desetom stoljeću. Lončari su bili iznimno traženi majstori budući da su se njihovi proizvodi koristili u svakodnevnom životu. Zdjelice, lonci, tanjuri, cedilke i vrčevi samo su neki od proizvoda lončara. Znanje o oblikovanju glinenih posuda nasljeđivalo se u obitelji ili od rođaka i susjeda.

U okolici Kumrovca ovo znanje prenosilo se s koljena na koljeno u Sutlanskoj Poljani, Zagorskim selima, Donjem Škrniku, Kladniku i Brezju.



Svaki polaznik radionice sudjelovao je u radu i proizvodnom procesu svakog proizvoda. Na radionicama smo naučili kako pripremiti glinu za izradu željenog proizvoda, kako od gline na lončarskom kolu izraditi željeni proizvod, te kako željeni proizvod ukrasiti. Ručno smo izrađivali posudice u obliku buče u kojima smo prezentirali pekmez i džem od buče, izrađen prema receptima naših baka i mama te žlice i ukrasne predmete.

Njegujući obiteljsku tradiciju stanovnici spomenutih sela bavili su se lončarstvom sve do 50-tih godina 20.st. kada u pogon kreće „Tvornica kamenina“ u Krapini. Tada prodorom novih gospodarskih prilika opada značaj lončarskog obrta. Zemljane proizvode sve više potiskuje iz uporabe kupovno, tvornički izrađeno limeno i željezno posuđe. Ponukani povijesnom važnošću lončarstva pokušali smo oživjeti vještinu izrade lončarskih proizvoda te smo sudjelovali na edukativnim radionicama lončarskog obrta koje su održane u Starom selu pod stručnim vodstvom majstorice Ankice Kovačić i majstora Ivana Kovačića. Program rada radionica uključivao je teorijski i praktični dio.



Dok je teorijski dio sadržavao upoznavanje s tradicijskom vještinom izrade lončarskih proizvoda od gline, praktični se dio odnosio na upoznavanje s materijalom - glinom, nožnim lončarskim kolom te alatima za oblikovanje gline.



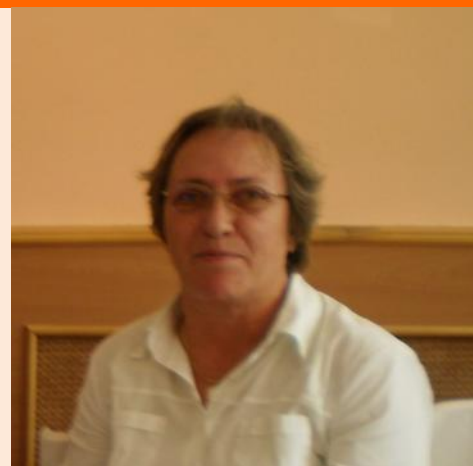
## U MIROVINU OTIŠLA NAŠA DUGOGODIŠNJA UČITELJICA - JOSIPA LONČAREC

Krajem prošle (2012.) godine u zasluženu mirovinu otišla je učiteljica razredne nastave, gospođa Josipa Lončarec.

Iza gospođe Lončarec su 43 godine rada s najmlađima. Gotovo cijeli radni vijek provela je u našoj osnovnoj školi, računajući i godine rada u područnoj školi u Zagorskim Selima. Od 1974. godine, nakon što je potres onesposobio školsku zgradu u Zagorskim Selima, zajedno s učenicima s tog područja i ona dolazi u Kumrovec, do tada centralnu osnovnu školu.

Generacije najmlađih pamtit će je kao osobu koja ih je uvodila u prve dane ozbiljnih obveza, koje su se pred njih postavljale. Od prvih radnih navika do sistematičnog učenja. Od školovanja u ovoj osnovnoj školi, pa nastavka školovanja izvan Kumrovca.

Učenici koji ove godine završavaju treći razred njena su zadnja generacija. Oni, zajedno sa svim učenicima, učiteljima i zaposlenicima u školi zahvalni su joj za rad, uz želju za mnogo zdravlja i ugodan mirovinski život.



## VJERONAUČNA OLIMPIJADA

U siječnju je ekipa učenika naše škole sudjelovala na Županijskom natjecanju u Loboru i osvojila 1. mjesto i time ostvarila pravo sudjelovanja na Nadbiskupijskom natjecanju.

Tema ovogodišnje Vjeronaučne olimpijade bila je "Sveti Dominik i red propovjednika", zbog toga što se Dominikanski red priprema za proslavu 800. obljetnice otkako je red potvrđen, a ta značajna obljetnica svečano će se proslaviti 2016. godine.

Nakon dugog pripremanja **županijsko natjecanje** održano je u Loboru, 25. siječnja 2013. godine. U našoj ekipi bili su: Antonela Špiljar, Nataša Žlender, Lea Broz, Laura Ulama i Veronika Lončar, a pripremao nas je vjeroučitelj Tomislav Krušlin.

U Lobor smo stigli ujutro, gdje smo nakon pozdrava i nekoliko riječi domaćina krenuli pisati ispite.

Zvonceom je objavljen početak i kraj pisanja, a trajalo je punih sat vremena. Dok su vjeroučitelji ispravljali ispite, mi smo imali slobodnog vremena, koje je proteklo razgovarajući o rezultatima koje bi mogli postići.

Sređeni rezultati su pokazali da smo mi pobjednici s najviše bodova. Čestitali su nam, a mi nismo krili veselje.

**Nadbiskupijsko natjecanje** se održalo u Zagrebu 19. veljače 2013.

Prije samog natjecanja pomolili smo se u Katedrali. Riječi dobrodošlice domaćina i početak rada na ispitu kojeg smo, kao i ranije pisali sat vremena.



Pobjednička ekipa

Zbrojeni rezultati su pokazali da nismo najbolji, jer smo zauzeli tek 5. mjesto. Sjetili smo se misli jednog od Dominikanaca, Henri Didona: "Nije važno pobijediti, nego sudjelovati!" Sretni smo što smo imali priliku sudjelovati. Nadamo se da ćemo slijedeće godine popraviti ovogodišnje rezultate.

Veronika Lončar

## TERENSKA NASTAVA U KRAPINI - HUŠNJAKOVO, HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE, METEOROLOŠKA POSTAJA

Učenici osmog razreda, predvođeni učiteljima Draženom Ljubićem, Božicom Berc i Sonjom Kralj, posjetili su u sklopu terenske nastave 18. travnja ove godine grad Krapinu, gdje su obišli Muzej neandertalaca, Hrvatski zavod za zapošljavanje te Meteorološku postaju.

Učenici su obišli stalni postav Muzeja neandertalaca, gdje su, uz stručno vodstvo, dobili osnovne informacije o nastanku i razvoju planeta Zemlje i života na Zemlji. Učenici su, svojim obilaskom muzeja, također sudjelovali i u muzejsko edukativnoj akciji povodom Međunarodnog dana muzeja pod nazivom Muzejske pričalice u sklopu koje su rješavali radni listić vezan za tematiku muzeja, čime su sudjelovali i u muzejskoj nagradnoj igri.

Dio učenika potom je obišao Hrvatski zavod za zapošljavanje, gdje su dobili osnovne informacije vezane za njihovo profesionalno usmjerenje te su pomoću računalnog programa pronašli zanimanja koja bi im, prilikom upisa u srednju školu, najviše odgovarala prema njihovim interesima i dosadašnjem školskom uspjehu.

Nakon kraćeg odmora u krapinskom parku, učenici i učitelji uputili su se prema Meteorološkoj postaji, gdje ih je njen voditelj



upoznao s osnovnim instrumentima za mjerenje meteoroloških podataka pomoću kojih se stvara vremenska prognoza. To su učenici fotografirali te pomoću fotografija izradili prigodan plakat.

## MALI TURISTIČKI VODIČ

Petaši: Stella Pećnik, Goran Tomljenović i Leon Lojen, sa svojim razrednikom, učiteljem Draženom Ljubićem i muzejskom pedagoginjom Muzeja Staro selo u Kumrovcu Tatjanom Brlek u formiranju malih turističkih vodiča po kumrovečkom muzeju.

Prvi dio njihovog obrazovanja bio je teoretski u sklopu dodatne nastave iz geografije. Upoznali su osnovne podatke o Muzeju. U drugom dijelu su prezentirali muzejski postav svakog pojedinog objekta Muzeja samostalno pred učiteljem i muzejskom sami pedagoginjom.

Svoje znanje pokazali su sudionicima županijskog natjecanja iz matematike, koje se održavalo u našoj školi, prezentiranjem Muzeja Staro selo. Bili su pohvaljeni od prisutnih učitelja i učenika što dokazuje da su kvalitetno obavili ovaj posao.



Leon, Goran i Stella na poslu turističkih vodiča

Tiskanje lista svojim su financijskim prilogom pomogli:

<b>Dragutim Ulama,</b> načelnik Općine Kumrovec	<b>Montaža i održavanje</b> Željko Blažičko, Risvica	<b>Trgodes – Desinić</b> Hostel Kumrovec	<b>Štefan d.o.o. Razvor</b>
<b>Pionirček</b> Sendvič –bar Kumrovec	<b>METALBENETON d.o.o.</b> Tvornica prozora i vrata – Sveti Križ Začretje	<b>Dražen Broz</b> - bivši učenik Škole <b>Servis ispušnih sistema</b> - Robert Šplajt – Razvor	

**„OD SVIH PUTOVA NAJLJEPŠI SU PUTOVI HRVATSKI“**

(A. G. Matoš)

Puno sam čuo o gradu koji je najviše stradao u Domovinskom ratu. Gradu Heroju.

Ove godine išli smo na izlet u Vukovar i sada su mi mnoge stvari jasnije, a najviše to zašto Vukovar ima naziv grada HEROJA.

Dugo smo putovali i napokon stigli. Prošetali smo kroz grad koji i nakon toliko godina ima vidljive posljedice rata. Na nekim kućama vide se rupe od metaka, a neke su popravljene i pokrpane, ali i na njima se vidi da je tu stvarno bilo strašno.

Stigli smo do novosagrađene bolnice jer je stara bila u potpunosti uništena. Podrumski dio uređen je kao muzej, jednak prilikama u kojima se u ratnim godinama liječilo u njoj. Tu smo pogledali film o ratu. Vidio sam ljude kako ubijeni leže na cesti, životinje koje hodaju bez cilja, naoružanu neprijateljsku vojsku i djecu koja plaču, gledaju i proživljavaju sav užas koji se događa oko njih. Čuli smo priču o čovjeku koji je bespomoćno ležao u bolnici i kojem je bomba odjednom pala između nogu a nekim čudom nije eksplodirala.



Spomen soba u bolnici

Slušao sam, oči su mi caklile od suza, a u grlu sam imao knedlu, a težinu u duši nisam nikada do tada takvu osjetio.

Srpski vojnici dolazili su u bolnicu i dnevno odvodili 20 do 30 ljudi kojima su rekli da ih vode u drugu bolnicu, ali u stvari su ih odvodili na Ovčaru, gdje su ih divljački strijeljali.

U bolnici smo se sreli i sa tri mladića i jednom djevojkom koji su svoje djetinjstvo morali provesti kod nas u Kumrovcu. Došli su nas vidjeti, vidjeti svojeg učitelja iz nižih razreda, prisjetiti se dana provedenih u našem kraju. Bilo je lijepo čuti, da im je unatoč svemu, u našem kraju bilo jako lijepo. Oni su bili mali, u Kumrovcu su završili prva tri razreda osnovne škole. Nisu bili svjesni svega onoga što se događalo njihovim roditeljima.



Ivana Peričić, Bojan Pakter, Marko Mlakić i Dražen Sabo - nekad učenici naše Škole

Na Spomen groblju, prepunom bijelih križeva, gdje svaki križ predstavlja po jednog poginulog branitelja i sa strane dva bijela križa, koja označavaju najmlađe žrtve od kojih je jedna imala šest, a druga deset mjeseci. Doista, taj rat nije imao pravila. Zapalili smo svijeću i krenuli prema Ovčari.

Već s mrakom stigli smo na to mjesto, udaljeno od grada nekoliko kilometara, a iza šumarka, nevidljivo s glavne ceste, osvijetljeno jedino brojnim svijećama. Iza dvaju spomenika rastu mali borići. Svaki podsjeća na jednu žrtvu koja je na tom mjestu izgubila ono najvrjednije što čovjek ima – život. U grobnoj tišini, kao da čujemo vapaj nedužnih, pred zadnji otkucaj svojeg srca. Pomolili smo se, a vodič nam je pričao o mnogim strahotama koje su se ovdje događale. I po drugi put shvatih zašto je Vukovar grad Heroj.



Spomen obilježje na Ovčari ( u pozadini borići )

S tužnim sjećanjima na ovdje stradale krenuli smo u Kumrovec.

Sretan sam što nisam živio u vrijeme i na mjestu tog strašnog rata. Ponosan sam na naše hrvatske branitelje koji su branili i oslobodili našu Hrvatsku, u kojoj ja sada živim svoje bezbrižno djetinjstvo.

Svake godine zapalit ću svijeću za sve stradale u Vukovaru, jer ti su ljudi htjeli samo mirno živjeti, a neki drugi nisu im to dopustili, jer su bili pohlepni, bez srca i milosti.

Dino Bedeniković VIII. razred

**Pjesma zavičaju**

Zavičaju moj, najljepši si ti.  
Vu mom srcu zanavek buš bil.

I te zelenjave,  
i preorane ive,  
maleni bregi,  
i Sokla kaj teče.

Zlatne hoste tebi dane,  
potoki,  
travniki,  
običaji,  
spomeniki

i Staro selo zagorsko.  
Zanavek bum pamtila  
dok grojzdje u trsju beremo v  
jesen i dok gledim gočke v  
proletje.

Dok se v Sokli kopam v leto  
i dok ostavljam stope v snegu v  
zimi.

Zavičaju, ti si moje mesto  
najboljše,  
jedino Hrvatsko zagorje.

Tanja Broz V. r

**Zagorje moje**

Zagorje moje lepo si ti  
bregi zeleni i jarki svi.

Na bregih so trsja  
i kretice male,  
a v dolini Sokla  
i hižice stare.

Sunčece svetli i ftičeki  
popveleju veselo.

Zagorje moje lepo si celo.

Bruno Špiljar III. r

**Vrba**

*Moja vrba žalosna,*

*Kaj ti je,*

*Gdo te jezi?*

*Tvoje veje visijo*

*Ko šišmiši gda spijo,*

*Nej biti žalosna*

*Nej se jokati, milena!*

*Leon Lojen*

**Dež**

Gdaj počne biti tmurno,  
svaki bedak bi znal  
da dolazi dež.

S oblaka pada  
sitna kap vode.

Kak komu ali  
meni je najlpše  
poslušati kak se voda  
razbija na mojem krovu  
i tedi mi vuhe greju  
na pašo.

Gdaj počne padati dež,  
vsi se skrivaju pod streho,  
baš kaj da so od cukora,  
makar se nadam da niso.

Leon Lojen V. r

**ŠUMSKI POTEK**

Gda god gremo kroz hosto,  
navek se smislim  
da po tom poto išli bodo.

Te pot nigdar ni sam,  
po jem navek negdo  
gre sim il pa tam.

Kraj njeg zemla črna, mehka.  
A do pota jena modra reka.

Kroz celo hosto ona gre,  
Veliko let već.

Ivančica Žarković VI. a

**Mali pot**

Čez hosto vodi mali pot,  
ki si je oblekel beli kaput.

Po jem se vidiju sakaki tragi,  
oni ki su po jem gazili,  
i onih ki su po jem plazili.

Puno je tega podnesel taj pot,  
keri je po zimi beli a v jesen žut.

Ivana Zgorelec VI. r

radimo.....živimo.....



**Maketa vatrogasnog doma**

izradili: Dominik Lojen, Edi Storjak, Luka Starešina  
uz pomoć učitelja Igora Papića

**Djetinjstvo**

Djetinjstvo. To je doba koje  
ćeš zauvijek pamtili. Djetinjstvo je  
poput najdivnije zvijezde što sja i  
poput žutog maslačka što raste u  
travi. To je priča koju ćeš pričati  
svojoj djeci, unucima. Djetinjstvo je  
knjiga koja se lista iz dana u dan. To  
je knjiga igre i smijeha. Dok si dijete,  
osjećaš se kao da si iz raja jer ti  
sreća srce osvaja. Kad odrasteš, bit  
će ti žao što je tvoje djetinjstvo  
završilo. I meni će biti. Ali, kada  
odrastem, to predivno djetinjstvo  
više neću moći vratiti.

Tanja Broz V. r



Mali pjevački zbor trenira za nastup

**Moji nemiri**

U svoje nemire često ubrajam školu,  
u uvijek mi je draže gledati prirodu.

Loše ocjene, strogi učitelji, oni su mi prava puka,  
ali ja sam samo učenica koja stalno jauka.

Škola, škola, nevolja moja i ustanova koja  
sve nas muči, ali opet nešto pametno nauči.

**Ne treba puno da nekog učinim sretnim**

Ne treba puno da nekog učinim sretnim. Dovoljan je  
jedan iskren i nježan osmijeh da raspoložim nekog  
usamljenog čovjeka. Dovoljno je da mu uputim neku milu  
reči i da ga nazovem imenom. Da mislim o njemu kao o  
krhkom ljudskom biću, a ne da mu prilazim kao da je neka  
stvar bez vrijednosti. Da mu otvorim vrata svoga srca i duše  
te da mu budem prijatelj.

Paula Pleško VII. r



Dani kruha i stvaralaštvo naših mama

**Proljetna kiša**

Proljetna kiša pada.  
Zvoni kao mali zvončići.  
Stvaraju pjesmu.  
Pjesmu proljetne kiše.  
Cvijeće pleše dok kapi  
kiše sviraju.  
Obuzela me tuga  
jer će pjesma  
kristalnih kapljica prestati.  
Neću je više čuti  
i zato sada slušam.  
Slušam pjesmu  
proljetne kiše.

**Gdje su**

Gdje su brežuljci mog dragog zavičaja?  
Gdje su potoci koji ga čine ljepšim?  
Gdje su travnjaci puni proljetnog cvijeća?  
Gdje su?  
Gdje su nestali?  
Magla ih je sakrila i pokazat će još ljepši,  
u srcu topliji, moj zavičaj.

Tanja Broz V.

**Moj svijet**

Kad ostanem sama u tišini, odlepršam u svoj  
mali maštoviti kutak. Jako ga volim jer tamo nema  
okrutnih i zlobnih ljudi, nego tamo prebivaju tzv. Dobre  
vile. Svi dobro znamo da „taj“ svijet postoji samo u  
našim glavama, no trebamo pustiti mašti na volju.

Mnogo se puta pitam otkuda nam mašta? Otkuda  
nam ideje? Otkuda dolaze snovi? Otkuda želje? To su  
samo neka od mnogo pitanja koja si svakodnevno  
postavljam, a u nekim slučajevima nikako ne pronalazim  
odgovore. Zašto uopće razmišljamo kada su nam danas  
svi odgovori u knjigama ili na internetu? Maštoviti svijet  
je djeci odmor, isto kao što je odraslim ljudima nakon  
napornog radnog dana jedna opuštajuća masaža.  
Mašta ne mora imati samo dobru stranu. Što bi se  
dogodilo da se djetetu više sviđa magičan svijet, a ne  
ovaj u kojem živi? Takvo ponašanje može doći do  
ozbiljnih posljedica.

Svi ljudi imaju pravo na maštu i mladi i stariji, no  
moraju postojati neke granice. Neki trenuci će nam se u  
maštovitom svijetu više svidjeti nego oni u stvarnosti, ali  
tu ne možemo ništa napraviti nego samo sanjati da  
stvari budu onakve kakve želimo da budu.

Paula



**Sretno dijete**

Ja sam Dorotea. Rođena sam u Zagrebu prije četrnaest godina i od tada sam sretno dijete.

Živim s roditeljima i braćom u predivnom malom selu Risvici u Hrvatskom zagorju. Prabaka mi je pričala da je ovdje nekada živjelo mnoštvo riseva, ali da ih već dugo nema. Možda su istrijebljeni, a možda se skrivaju. Volim slušati takve priče iz prošlosti. Probude u meni znatiželju.

Imam tri mlađa brata i jako je teško biti najstarije dijete. Svi misle da je to „cool“ ali vjerujte, nije. Uvijek sam za sve odgovorna, bilo to ono dobro ili loše, ali većinom je to ono loše. Moj prvi mlađi brat, mlađi je dvije godine i šest mjeseci, a manji, blizanci, dvanaest godina. Obožavam blizance. Znaju me nasmijati do suza. Naravno da volim i „mlađeg – starijeg“ brata. Među nama je „bratska ljubav“.

Nisam savršena. A tko uopće jest? Svi mi imamo mane, neki više, neki manje. Tri godine sam išla u glazbenu školu. Svirala sam gitaru. Bilo mi je jako uzbudljivo i lijepo. Čuti zvuk neke dobro uvježbane melodije ili pak odsvirati bez greške, najljepši je zvuk na svijetu. Na završnom ispitu treće godine pojavio se neki novi učitelj iz Zagreba, te mi je komisija dala trojku. Istina, imala sam tremu, vjerojatno visoku kao Eiffelov toranj, veliku kao nikad do tada. Ruke su mi se znojila, „štekala“ sam. Kada mi je kasnije moja profesorica došla i rekla „Dobila si trojku“ suze su mi navrle na oči. Mogla sam ići ponovno idući dan, ali nisam htjela. Te ljetne praznike provela sam u gipsu s iščašenim koljenom i potpuno zaboravila gitaru i sviranje. Izgubila sam volju i jednostavno odustala. Sada shvaćam kakvu sam pogrešku učinila, ali ostavila sam to iza sebe i nastavila dalje.

Sada treniram plivanje i plivam za plivački klub „Olimp – Terme Tuhelj“ već treću godinu i prisiljavam samu sebe da ne odustanem, ma koliko god to teško bilo. Nemam baš najbolje rezultate, ali to je ono što volim. Učenica sam osmog razreda Osnovne škole Josipa Broza u Kumrovcu. Odlikašica sam. Najvjerojatnije ću upisati opću ili jezičnu gimnaziju.

Moj osmi razred je lud, ali u pozitivnom smislu. Do ove godine bili smo podijeljeni na dvije strane, cure – dečki, i nismo se baš previše družili. Učitelji nas oduvijek imaju na „piku“. Uvijek smo za sve krivi, pa makar i nismo. Najdraže mi je kada uspijemo dokazati baš to da nismo i i čuti kako nam se ispričavaju.

Volim sklapati nova prijateljstva, ali ne volim ljude koji lažu samo da bi se napravili važnima ili imali najbolji telefon da bi bili u centru pažnje. Uvijek kažem što mislim. Iskrenost je vrlina, zar ne?

Vesela sam i vedra osoba. Biti sretno dijete je predivno. Odrastati uz puno ljubavi je preduvjet za dobar život. Vjerujem li u Boga? Vjerujem i znam da je uvijek uz mene. Volim kada se ljudi smiju i znam kako ih kada su tužni, treba oraspoločiti. Odraslim ljudima na lice uvijek osmijeh izvuku dvije riječi. „Dobar dan!“

Sretno sam dijete i to nitko nikad neće i ne može promijeniti.

[Dorotea Iveković VIII. r](#)

**Oh, jesen**

U jesen pada kiša,  
Priroda zamire.  
Pjevovi ptica su sve  
Tiši, šutljiviji i žalosniji.  
Ruže prvim mrazom  
venu.  
Toplina odlazi.  
Lišće žuti i otpada sa  
Svojih grana.  
Vjetar puše sve jače i  
jače.  
Sunce spava iza tamnih,  
Kiša oblaka.  
Magla je gušća i gušća.  
Priroda zamire.

[Leon Lojen V. razred](#)

**KIŠA**

Kiša pada, sve je mokro.  
Moje srce meko je i toplo.  
U mom srcu nešto kuca,  
nešto me na put zove.  
Na toj stazi, na tom putu  
malo svjetlo koje vodi  
doći će nam jednog dana.  
To je naše malo sunce,  
Žuto, zlatno, najljepše.

[Manuela Jurak V. razred](#)



**Volim majku**

Moja majka je lijepa  
kao šareni leptir,  
koji letu svuda  
kamo letim i ja.  
Njen zagrljaj je  
kao najveći kišobran  
koji me uvijek zaštititi od svega,  
a ne samo kiše i snijega.  
Volim je volim,  
više od svega,  
volim je volim,  
do samog nema.

[Leonardo Sporiš III. r](#)

**Tvoje oči**

Tvoje oči su  
kao dva dragulja.  
Kada gledam  
zlatno sunce kako  
tvoj lik ispunjava  
sreća me obuze.  
Usred dana  
kada pogledam u  
modro nebo i  
vidim oblake kako  
plove, počinjem  
misliti o tebi.  
Cijelu noć sanjarim,  
o tebi  
i sretno sam.  
I mislim  
da sam se  
u tebe zaljubio.

[Edi Storjak VI.a](#)

**Ja sam zaljubljen**

Tvoje oči blješte kao dva  
dragulja.  
Sanjam te svake noći.  
Ploviš kao zlatno sunce  
modrim morem.  
Sretno sam da si uz mene.  
Sreća je kad imam tebe.  
Ljubav si ti moja jedina.  
Oblaci blješte kao tvoje oči.  
Nebo je uvijek čisto kad si tu.  
Dan je uvijek lijep kad imam  
tebe.

[Luka Starešina VI.a](#)





## Županijski kros

7.11.2012. u Krapinskim Toplicama održano je natjecanje u krosu za učenike i učenice osnovnih i srednjih škola. U konkurenciji 68 učenica 5. i 6. razreda iz 18 osnovnih škola Ivančica Žarković bila je 11., Veronika Lončar 18. i Ines Grmovšek 23. te su ekipno osvojile sjajno 5. mjesto.

U konkurenciji 87 učenica 7. i 8. razreda iz 23 osnovne škole Maja Antolić bila je 38., Valerija Gadža 40., Laura Ulama 50. i Karla Koleš 56. te su ekipno osvojile 14. mjesto.

U konkurenciji 94 učenika 7. i 8. razreda iz 23 osnovne škole Ivan Jurić bio je 73., Lovro Prtenjak 88. i Luka Kodrnja 90. te su ekipno osvojili 22. mjesto.

## ODBOJKA

## Županijsko natjecanje iz odbojke za dječake

25.02.2013. u Pregradi je održano županijsko prvenstvo u odbojci za dječake. Ždrijeb nas je smjestio u skupinu B gdje smo sa dva uvjerljiva poraza (2:0) od dječaka iz Mača i Zlatar Bistrice završili na posljednjem mjestu. Na natjecanju su nastupili: Ivan Jurić, Broz Martin, Juraj Kostanjšak, Penezić Matija, Kroflin Karlo, Antolić Petar, Preglej Marko, Valentić Renato, Bekavac Frano i Kodrnja Luka. Iz prikazanog, očekuju se daleko bolji rezultati na idućim natjecanjima.

## Županijsko natjecanje

18.02.2013. u Pregradi je održano županijsko prvenstvo u odbojci za djevojke. U konkurenciji 11 osnovnih škola djevojke su pobjedama u skupini D protiv OŠ Brestovec Orehovički (2:0) i OŠ Tuhelj (2:1) izborile plasman u finale. U finalu su pobjedama 2:0 protiv pobjednika ostalih skupina (OŠ K.Š.G. Zabok, OŠ Krapinske Toplice i OŠ Veliko Trgovišće) uvjerljivo osvojile 1. mjesto i izborile nastup na regionalnom natjecanju.



U Pregradi

## Regionalno natjecanje

8. travnja u Bedekovčini doživjeli smo dva poraza. I ekipa OŠ Sunja i ekipa OŠ Čazma pobijedile su našu ekipu rezultatima 2 : 0. Za ekipu naše škole tada su „srčano“ nastupale: Valerija Gadža, Petra Šivak, Laura Ulama, Nataša Žlender, Danijela Orlović, Lea Broz, Dora Harapin, Veronika Lončar, Ines Grmovšek, Ivančica Žarković, Nikolina Bezjak, Iva Broz i Leonarda Bat.



U Bedekovčini

## ODBOJKA (djevojke) 5. i 6. razredi

15.05.2013. u Maču je održano županijsko natjecanje iz odbojke za učenice 5. i 6. razreda. Na natjecanju su nastupile djevojčice iz Konjščine, Mača i Kumrovcu. Naša je ekipa sa dvije pobjede od 2:0 osvojila prvo mjesto te izborila nastup na regionalnom natjecanju.

## U Maču



Čakovec



Regionalno natjecanje održano je 21.05.2013. u Čakovcu. Ždrijeb nas je smjestio u skupinu B gdje smo poraženi od predstavnica Međimurske županije 2:0 (25-22, 25-18) i samim time se ispalo iz daljnjeg natjecanja. Pobijedile su djevojke OŠ Ivana Gorana Kovačića iz Zagreba. Za našu školu su nastupile: Nikolina Bezjak, Iva Broz, Ivančica Žarković, Leonarda Bat, Ines Grmovšek, Veronika Lončar, Tanja Broz i Mia Harapin.

### Atletski miting

29. svibnja 2013. proslavili smo Dan škole, a ujedno i obilježili Svjetski dan sporta 4. međuopćinskim atletskim natjecanjem pod geslom „Trči, skoči, baci!“.

Na ovogodišnjem mitingu sudjelovale su četiri osnovne škole: OŠ Lijepa naša Tuhelj, OŠ Antuna Mihanovića Klanjec, OŠ Pavla Štoosa Kraljevec na Sutli i OŠ Josipa Broza Kumrovec.

Natjecatelji su nastupali u sljedećim disciplinama: skok uvis (m i ž), skok udalj (m i ž), trčanje 100m (m i ž), trčanje 300 m (m i ž), bacanje kugle (m i ž), trčanje 1000m (m), trčanje 600 m (ž), mješovita štafeta 4x200m (revijalni karakter).

U pojedinačnoj konkurenciji učenici naše škole osvojili su 6 medalja: Jurić Ivan (trčanje 100 m – 1.mjesto), Marko Preglej (skok uvis – 3. mjesto), Danijela Orlović (bacanje kugle – 1. mjesto), Paula Pleško (bacanje kugle – 3. mjesto), Laura Ulama (trčanje 600 m – 2. mjesto) i Maja Antolić (trčanje 600 m – 3. mjesto).

Učenici naše škole ekipno su osvojili posljednje četvrto mjesto dok su učenice bile treće. Ekipni pobjednik u obje konkurencije je OŠ Antuna Mihanovića Klanjec.



Na stadionu u Razvoru

Natjecanje (miting) su pomogli mnogi sponzori i pojedinci. Za to su im mladi natjecatelji i organizatori natjecanja veoma zahvalni i pozivaju da ubuduće svi zajedno još više napravimo da ta smotra - miting, bude pravo mjesto i način da se iskažu naši mladi talenti, u prostorima koji su idealni za to.

### Univerzalna športska škola

I ove nastavne godine u našoj se školi provodio program univerzalne športske škole. Program je pokrenut od strane Hrvatskog školskog športskog saveza sa ciljem poticanja optimalnog razvoja motoričkih potencijala djece u dobi od 6-10 godina. U program je bilo uključeno 20 učenika trećih i četvrtih razreda koji su se dobrovoljno prijavili. Tijekom nastavne godine učenici su svladali brojne bazične elemente iz gimnastike, atletike, nogometa, rukometa, košarke itd.

Učenici trećih razreda sudjelovali su 28. svibnja 2013. na 6. Danu univerzalne športske škole, manifestaciji koja se već tradicionalno odvija na atletskom stadionu SRC Mladost na Savi i koja okuplja nekoliko stotina djece polaznika UŠŠ-e iz čitave Hrvatske. Cilj manifestacije nije postizanje sportskih rezultata već isključivo promicanje pozitivnih vrijednosti bavljenja sportom, dobra zabava i sportsko druženje. Svi sudionici dobili su majice, medalje i diplome.

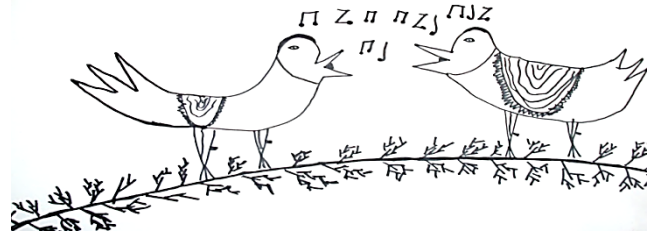


U našoj školskoj dvorani



Dan univerzalne športske škole na stadionu SRC mladosti na Savi u Zagrebu.

Andela, Branimir, Viktorija, Fran, Kristijan, Marcel, Vanesa, Ana, Klea, Mihaela, Natalija, Ivana, Jasmina, Marko i Valentina



Radili smo sove nakon lutkarske predstave „Pismo iz Zelengaja“

PISALI SMO ŠTO VOLIMO:

Volim prijatelje. Natalija.  
 Zato što tu imam obitelji i zato jer tu imam  
 prijatelje i zato jer tu živim. Jasmina  
 Ja volim prirodu i životinje. Ana  
 Volim baku i dedu. Marcel  
 Volim cijeli svijet. Ivana  
 Ja volim svijetu i prirodu. Valentina

Ja volim mamu i tatu zato jer su mi svi  
 ma svi. Marko  
 Volim školu jer upoznajem  
 prijatelje, učim, radim i igrama  
 Fran  
 Volim svoju obitelj jer me ona voli.  
 Klea  
 Volim otati svoju obitelj. Mihaela



Na Bundekeu



Prvi dan u školi





**MI IMAMO DJEDOVE**

Moj djed zove se Marijan. Živi s nama. On je srednjih godina, visok je i malo puniji. Ima lijepe oči i crnu kosu.

Radi u radioni kod kuće, tamo popravlja motore pa je često obučen u radničko odijelo. Ponekad igramo Čovječe ne ljuti se, kartamo Crnog Petra, zabavljamo se.

Volim ga zato jer mi ponekad nešto kupi, zato što se sa mnom šali, zato jer mi jako puno popušta i ne tuži me mami i tati kad sam zločesta.

Žanamari Lončar



David

Moj djed zove se Milan. Stanuje blizu mene. On je srednjih godina. Nizak je i malo punašan. U penziji je.

Stalno se smiješi. Ima lijepe, velike oči. Kosa mu je kratka. Voli nositi traperice i majicu prilagođenu vremenu. On i ja često zajedno šćemo i pričamo. Kada ne mogu nešto sama napraviti, on mi pomogne.

Često se šali sa mnom. Volim ga zato što mi je s njim lijepo i zabavno.

Karla Lojen



Vilim

**ALI I BAKE**

Moja baka zove se Zdenka. Stanuje u Donjem Škrniku.

Srednjih je godina. Niska je i malo punija. Radi u kancelariji, vijek je nasmiješena, pogotovu kad mene vidi. Ima lijepe plave oči. Već je i posjedila. Voli se lijepo dotjerati. Uvijek me uzme sa sobom kad ide u šoping. Ponekad jako dugo pričamo. S njom mi je jako lijepo i zabavno.

Baku volim zato kad me mama i tata pošpotaju, jer ona me uvijek zaštititi, a i zbog toga jer bi mi sve dala.

Jelena Jurak

Moja baka zove se Ljubica. Živi malo dalje od mene.

Ona je srednjih godina. Niska je i punija. Već je penzionerka. Često se smije. Ima kratku kosu i velike oči. Svaki dan nosi trenirku, a kad nekamo ide lijepo se uredi. Pomaže mi pisati zadaću. Zajedno šćemo, pričamo, kartamo i uči me šivati.

Volim je zato jer me uvijek povede sa sobom kamo god da ide.

Melanija Berc

**MI IMAMO MAČKA**

NAŠ STARI MAČAK  
IMA BRK PREDUGAČAK.  
S NJIM STALNO MOLI  
DA MIŠIĆA ULOVI.



Melanija

MIŠIĆ MU SE MALI NE DA.  
STARI MAČAK STALNO VREBA.  
TADA KRENE ON U TRK  
DUGI MU SE SMIJE BRK.

Jelena Jurak



NJEGA KRASE STARE OČI  
KOJE VIDE I PO NOĆI.  
IMA DUGI CRNI REP,  
KITNJAST I LIJEP.

NAŠ JE MAČAK PRAVI DASA,  
CAPICAMA DAJE GASA.  
KAD PO SELU DUGO ŠEĆE  
MIŠA NIGDJE NE SUSREĆE.

Karolina Županić

BRK MU JE K TOME  
JOŠ I JAKO MRK  
I ZATO MIŠIĆI  
KRENU BRZO U TRK.

Jelena Papić



Monika

VOLI ON LJUDE, VOLI I MACE,  
A NAJVIŠE VOLI KOBASE.  
KAD DOBIJE PO BRKU,  
ON SKOČI I NAPRAVI FRKU.

Patrik Vahtarić

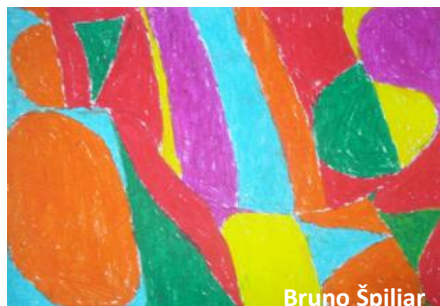


DA MIŠIĆ MU NE BJEŽI,  
DA MU JE U MREŽI,  
DA JE ON TE SREĆE LUDE  
DA MU MIŠIĆ ZA VEČERU BUDE.

Darijo Birus



Jelena



Bruno Špiljar



Bruno Špiljar

**Moja učiteljica**  
 Moja je učiteljica vesela i nasmijana.  
 Strpljivo podnosi naše vragolije,  
 čak i kad netko od nas suze lije.  
 Nikada ljutito ne viče na nas.  
 Ponekad je pravi spas.  
 Prirodu strpljivo ponavlja s nama  
 kao da nam je druga mama.  
 Zbrajati, množiti i dijeliti nas uči  
 pa nam se čini, kao da nas muči.  
 Antonio Zgorelec

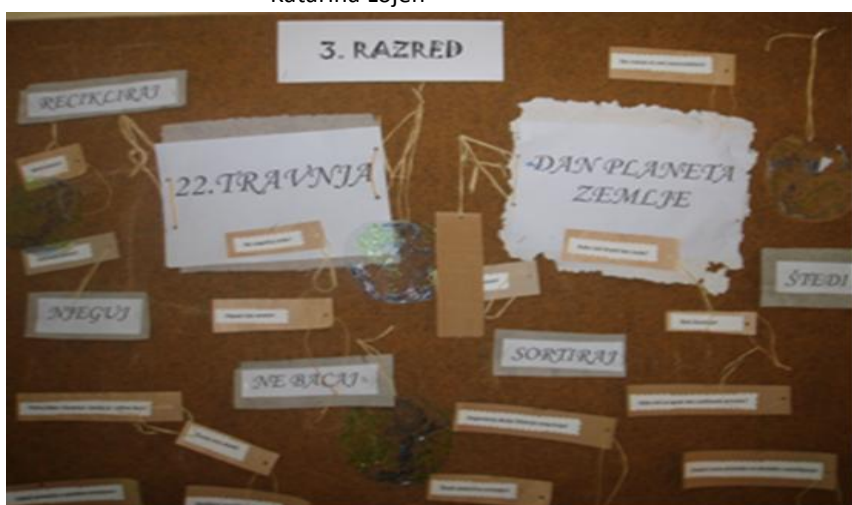
**Pozdrav livadi**  
 Pozdravljam te, livado  
 u ovo jutro proljetno.  
 Rosne ti kapljice  
 poput biserja sjaje  
 na vlatima trave.  
 Opojni miris cvjetova tvojih  
 širi se, kroz cijeli krajolik.  
 Antonio Zgorelec



Filip Bedeniković



Katarina Lojen



**Pozdrav voćnjaku**  
 Pozdravljam te, voćnjaku mali,  
 pozdravljam te okupanog suncem.  
 Tvoje cvjetove mirisne ja volim,  
 grane su tvoje bujne i guste.  
 Voćnjaku moj, cvati ti cvati  
 i što prije plodove mi daj.  
 Tebe ja volim i plodove tvoje,  
 crvene trešnje, marelice žute,  
 kruške mirisne i jabuke debele.  
 Voćnjaku dragi, pozdravljam te ja.  
 Tin Prtenjak



Ovih se dana opraštamo od naše učiteljice, a to znači da se opraštamo i od četvrtog razreda i nižih razreda. Učiteljica nam je bila dobra. Učila nas je i pazila kada smo išli za izlete, a posebno u školi. Mi nju jako volimo. Uvijek ćemo se sjećati i njenih savjeta.

Dorotea Grmovšek



Antonio Pongrac

#### Koga volim najviše

Volim sunce i proljeće,  
volim more i kupanje,  
volim igru i zadaće  
koje riješim brzo i točno.  
Volim mamu i tatu,  
Pa i sestru kad me ljuti.  
Volim i mog Simbu  
kad maše repom i šuti.  
Volim ptice, svijeće brijeg  
kad po njemu pada snijeg.  
Volim prijatelje moje  
i zeleno Zagorje svoje.

Jana Ulama



Tihana Orlović

#### ŠKOLA U PRIRODI

Ove godine bili smo u školi u prirodi. Putovali smo Šibenikom, Zadrom, Ninom. Vidjeli smo slapove Krke, zlato i srebro Zadra. Posebno su mi se dopali slapovi Krke., morske orgulje u Zadru i njihov zvuk, a u Cerovečkoj pećini kameni likovi koji izgledaju kao ljudi. Iz škole u prirodi vratili smo se prepuni doživljaja.

Marina Storiak



Ivan Kodrnja

#### Moja mama

Bila tiha ili glasna  
njezina je ljubav jasna.  
Ona mene voli i pazi,  
svakog dana  
ljubavlju me mazi.  
Moje mama vam je  
pravo čudo,  
jer moju seku i mene  
voli ludo.

Ivan Kodrnja



Marina Storiak



#### ŠKOLA U PRIRODI



U naš razred dopivala je zlatna ribica i dala nam zadatak da na brzinu poželimo tri želje. Jednu za sebe, jednu za obitelj i jednu za školu. **Upoznajte nas u našim željama!**

**Manuela:** sebi novu sobu, obitelji zdravlje, a školi da se obnovi!

**Tanja:** Sebi mobitel, Obitelji zdravlje i sreću a školi novu učionicu za glazbenu kulturu.

**Leon** bi želio bolje ocjene. Za obitelj bi želio da su što više zajedno i bogatstvo, a školi kompletnu obnovu.

**Alina** si želi ljubav i sretan život, za obitelj zdravlje i veselje, a školi ormariće i tablete.

**Goran** bi bolje ocjene, obitelji da su više zajedno, a u školi je protiv tučnjava.



Benjamin, Leon, Antonio i Danijel

**Lucija** bi stalan posao, kuću i mnogo novaca. Obitelji da imaju dug život i u životu sve što im zatreba, a u školi da se ne daju druge ocjene, osim petica i da smo najbolja škola na svijetu.

**Danijel** bi poželio bogatstvo, veliku kuću i najmanje dva sportska automobila, obitelj da mu ostane uvijek na okupu, sretna, a škola da postane muzej s popisom svih učenika koji su u njoj bili učenici.

**Antonio** bi novo računalo , obitelji želi zdravlje, a u školi računalo u svakoj učionici, za svakog učenika.  
**Nikola** bi nove gume na biciklu i tablet, obitelji više zdravlja, a u školi priželjkuje nove stolove.



Lucija Škreblin

Valovi  
Kad legnem na more  
ono me njiše  
i u svijet mašte hiće.  
Tamo vidim oblak, kišu,  
sunce što djeci zadaću piše.  
Ponovno se vratim  
na obalu mora gdje  
zavirim u srž srca  
svoga.  
Tamo vidim kišu sreće,  
vidim ljubav  
što od mene nikad  
otići neće.

Mia Harapin



Manuela Jurak

**Kiša**

Ta kiša  
kraja nema.  
Kao da nebo  
plače i plače.  
Radi lokve,  
poplavljuje kuće.  
A proljeću  
kao da je pobjegao vlak  
i sad čeka drugi.  
Nadam se da će skoro  
i vlak i proljeće doći.

Lucija Škreblin



Stella Pećnik

**Zahvalnost**

Hvala ti, Bože, za ovaj dan.  
Hvala ti, Bože, za miran san.  
Hvala ti, Bože, za ovaj svijet.  
Hvala ti, Bože, za pčelin med.  
Hvala ti, Bože,  
za radost što s neba sja.  
Hvala ti, Bože, što se rodih ja.  
Hvala ti, Bože'  
za hranu koju nam daješ  
i što s neba  
svoju ljubav šalješ.

Leon Lojen



### Vrata koja bih željela otvoriti

Sve je započelo jedne noći dok sam uz vatru kamina pažljivo čitala knjigu. Sjedila sam u stolici koja se lagano njihala. Kapci su mi se zatvarali od umora. Polako sam padala u duboki san.

Netko je glasno vikao moje ime. Taj glas dolazio je iz mračne prostorije u koju nikad nisam ulazila. Danas me spopala neka želja da konačno uđem u nju i saznam što se u njoj nalazi. Bila sam znatiželjna, a ta me je znatiželja sve više mučila i nisam mogla odoljeti. Velikim koracima krenula sam do drvenih vrata. Uхватила sam kvaku i sasvim je lagano, oprezno, otvorila. Zaškripala su, a ja sam se stresla. No, usprkos tome ostala sam pri onom što sam odlučila. Ušla sam unutra.

Prvo što sam zapazila bilo je to što su u sobi bila još tri vrata. „Bože!“ – uzviku sam uspaničeno. Vrata kroz koja sam ušla izgleda da su se sama od sebe zatvorila. Prestrašeno sam se počela okretati, pokušavajući shvatiti što se događa. Sve je bilo kao čarolija. Primijetila sam da na svakim vratima nešto piše. Na jednom je pisalo SREĆA, na drugima MOĆ, a na trećim NAJRASKOŠNIJE ŠTO MOŽEŠ POŽELJETI. Vrata MOĆI bila su napola otvorena. To je trebalo značiti da je netko već ušao kroz njih. Čula sam neki krik, no nisam bila sigurna iz koje prostorije dolazi. Osjetila sam da se od mene očekuje odabrati jedna vrata. Bez dugog razmišljanja odabrala sam vrata SREĆA. Bilo me strah dok sam prilazila vratima dok nisam shvatila da se nemam čega bojati.

Zaključila sam : „Što će mi sva moć ovog svijeta , sve bogatstvo ako nisam sretna, ako nemam prijatelje uz sebe". Znala sam da je tako u našem životu. Moramo birati između dobra i zla, oholosti i dobrote. Ne treba brzati s odlukama. Ako su pogrešne, mogu nam lošim obilježiti cijeli život. Da, ovo je bio samo san, no on predstavlja sliku našega života.

Ivančica Žarković



Dominik Lojen

### Proljeće se probudilo

Probudio se cvijet,  
proljeće je došlo na svijet.  
Medvjedi se bude  
za hranom žude.  
Snijeg se maknuo  
jer ga je sunce taknulo.  
Djeca svu snagu daju  
da u školi sve znaju.

Arijana Kodrnja



Nikolina Beziak

### Proljeće

Proljeće je lijepo i svijetlo.  
Cvijeće ponovno raste.  
Drveće je zeleno i veliko.  
I tako svaku godinu.  
I zima je bila lijepa,  
ali proljeće je ljepše  
jer ima puno cvijeća  
i lastavice se vraćaju.  
Proljeće je lijepo.  
Proljeće je toplo.  
Cvijeće miriše  
i leptiri lete.

Nikola Petrina



Ivančica Žarković

### Sunce

S neba visoka,  
gleda nas budna oka.  
Svaki dan nas prati  
kao da je naša mati.  
Uvečer ide spavati,  
kako bi ujutro  
opet moglo sjati.

Ivančica Žarković



### Samo da proljeće dođe!

Snijeg bijeli stalno pada. Puno ga je i stalno pada. Volim snijeg, ali ga je previše. Visokoga. Dosta mi ga je.

Početak siječnja je jako napadao. Do kraja veljače nije prestao padati. Tada se otopio. Vrijeme je postajalo boljim. Postajalo je toplije sunčanije. Jedva čekam da proljeće dođe. Veselim mu se. Čekam da visibabe i ivančice počnu rasti. Zeleno lišće neka grane popuni. Vrganji se neka počnu skrivati. Želim da danima leptiri i vrapčići oko mene kruže. Bit će posla. Počet ćemo obrezivati vinograd i voćnjak. Kosit ćemo travu jer će zelena trava neprestano rasti. Razvijat će se život. Rađat će se male životinje i rasti. Idealno vrijeme i za sportove i rekreaciju. Pa onda Uskrs. To mi je jedan od najdražih blagdana.

I opet će tu biti rodbina i zajedno ćemo se veseliti. Tata i stric pucat će iz kubura i iz topova. A onda opet škola. No, lakše ću hodati do doma jer je toplo. Lišće na granama praviti će mi hladovinu. Proljeće. Ali i ono će proći. Veselit ću se ljetu, ali proljeće – to je ipak nešto posebno.

Edi Storjak





### Sreća

Sreća je pomaganje, sreća je razgovaranje, sreća je **OBITELJ**.  
 Sreća je živjeti, jer sreća je **ŽIVOT**.  
 Sreća je igra, sreća je druženje, sreća je **PRIJATELJSTVO**.  
 Sreća je crvena, sreća je luda, sreća je **LJUBAV**.  
 Sreća je vesela, sreća je vrcasta, sreća je **RADOST**.  
 Sreća je mekana, sreća je bijela, sreća je **SNIJEG**.

Patricija Vahtarić



Dario Raškaj

### Stope u snijegu

Tiho pada snijeg,  
 pahuljice male lete,  
 sve je bijelo.  
 Hodam po snijegu,  
 snijeg pada,  
 moje stope ostaju.

Patricija Vahtarić



Veronika Lončar

### Da sam ja oblak

Da sam ja oblak, moj dom bio bi vedro nebo. Svaki dan putovala bih nebeskim putovima u društvu mojih prijatelja oblaka. Često bi se zabavljali pokušavajući se pretvoriti u različite oblike životinja. Tu bi igru pretvorili u pravo natjecanje. Posebno bi se potrudili kada bi primijetili da nas sa zemlje promatra nekoliko znatizeljnih očiju. Bila bi to prava predstava.

Često bih bila u lovu na avione. Uvijek bih im stala na put da prolete kroz mene. Bila bi to zabavna avantura. Od mojeg silnog smijeha ljudi bi pomislili da je to grmljavina. Tražili bi kišobrane. Kiše ipak ne bi bilo. Ponovno bi zasjalo sunce, a ja i moji prijatelji oblaci, otišli bi na zasluženi odmor

Ivana Zgorelec

### Samo da proljeće dođe

Zima je, sve je bijelo. Padaju male kristalne pahulje, a vani je već pola metra snijega. Izlazim iz kuće sav sretan. S veseljem uzimam sanjke i polako se penjem na bijeli brijeg. Za sobom ostavljam svoje stope. Na brijegu sjedam na svoje sanjke i spuštam se. Sanjke jure, a ja uživam. Odjednom čujem mamin glas. Zove me glasno da se vratim kući. Moram.

I drugo jutro nestrpljivo čekam školski kombi. Protekle cijele noći padao je snijeg. Kombi ne dolazi. Malo sam tužan. Vraćam se doma, svlačim jaknu i pospremam torbu. Na stolu me već čekaju topli keksi i čaj koje mi je mama pripremila. Slušam vijesti i doznajem da je cijela Hrvatska pod snijegom.

Volim snijeg i njegove snježne radosti, ali još više volim igrati nogomet s prijateljima. Da barem što prije ozeleni brijeg pa da svaki dan čujem zov ptica i gledam let leptira. Kad bi samo došlo proljeće....

Antonio Broz



Nataša Žlender



Luka Kodrnja



Nataša Žlender

Upoznajte nas barem malo više!

### Lea (životopis)

Vedro dijete s puno energije, ponekad čak i previše, rođeno je 2000. godine u Zaboku.

Sada sam u Kumrovcu s mamom, tatom i dva mlađa brata. Mama je Barbara, medicinska sestra u bolnici „Magdalena“ u Krapinskim Toplicama, a tata Ivica radi kao zaštitar u Muzeju „Staro selo“ Kumrovec. Brat Marcel ide u I. razred, a Patrik u IV. razred. Obitelj mi je velika i dobra.

Moj život se sastoji od škole, obitelji i, naravno, prijateljica. Kažu da sam vesela i otvorena naravi, volim se šaliti i raditi „spaćke“. Kada sam tužna, to baš i ne volim pokazivati. Ne volim cijele dane „visjeti“ na računalu ili mobitelu već volim izlaziti van i družiti se s prijateljima, ili se igrati sa svojim psima Abom i Frikom.

Nisam baš najbolja u školi, no trudim se. Najveće mi muke zadaju kemija, matematika i njemački, ali uvijek se nadam da će sve doći na svoje. Jedva čekam da odrastem. Tada mi više neće biti muka sa školom i ocjenama, no s druge strane sviđa mi se ići baš u sedmi razred. Često razmišljam u koju ću se školu upisati kad završim osnovnu školu. Roditelji mi govore da trebam učiti i da se trebam truditi u školi. Kao da to drugi roditelji ne govore!

Ne svađam se, no uvijek sam iskrena prema drugima i uvijek se zauzimam za sve i za ono u što vjerujem.

Moj život nije savršen, no ja sam sretna i zadovoljna. Imam najbolju obitelj i najbolje prijatelje na cijelom svijetu. Bolje nisam mogla poželjeti.

Lea Broz

### Marko (životopis)

Godinu dana prije Lee, u kolovozu, Zabok je bio nagrađen još jednim sretnim danom, jer sam se tamo rodio ja.

Do sada je u mojem životu bilo i sretnih i nešto tužnih trenutaka. Uvjeren sam da ću se uvijek više sjećati sretnih i lijepih. Lijepo mi je biti s mojim prijateljima i tako mi vrijeme brzo prolazi.

Kada sam krenuo u prvi razred, u ovoj osnovnoj školi očekivao sam da će to biti mjesto gdje ćemo se samo igrati i zabavljati. Prvi razredi i jesu bili igra, ali sve što sam stariji škola postaje teža i imam sve više i više predmeta. Trebam više učiti, a ne idem samo u školu. Imam hobije kao što su nogomet, pecanje, veslanje i mnoge druge u kojima uživam mnogo više nego u školi.

U Zagorskim Selima sam s tatom Ivicom, mamom Anom, sestrom Monikom, bakom Nadom i djedom Dragutinom. Imam i tri sestrične, pa uz svoju stariju sestru, jedini sam među ženama i još sam najmlađi. Svaki petak nalazim se s prijateljima na igralištu. Vozimo se biciklima, igramo nogomet. Ne volim rano ustajati pa u subotu moram nadoknaditi sve propušteno vrijeme kroz tjedan i ne budim se prije jedanaest sati.

Marko Preglej



Ema Staroveški

### Ljubav

Nebo je vedro i plavo.  
 Ležim u čamcu i plovim,  
 Plovim morem modrim.  
 Valovi me veselo ljuljaju  
 Dok ja sanjarim o tebi.  
 Tvoje oči, kao dva dragulja,  
 Usne rumene poput ruže.  
 Da si bar sada ovdje,  
 o ljubavi da pričamo,  
 u zori predivnoj  
 prema nebu gledamo.  
 Dok sunce zlatno sja.  
 Ljubavi, nemoj me ostaviti,  
 bez tebe ja sam nitko,  
 kao leptir bez krila,  
 kao cvijet bez latica.  
 Srce moje za tebe kuca.  
 Ljubavi moja, ti si moj cvijet.

Luka Kodrnja



Upoznajte nas malo bolje!

Likovnim radovima su pokazali, a evo što su i rekli neki učenici koji odlaze. Po čemu će pamtiti ovu školu .....



Andreja Starešina

Po najboljim prijateljima!

Karlo Kroflin

Puno toga smo naučili, dobro i zlo sa svima smo podijelili!

Petra Šivak

Pamtit ću je po prijateljima, nezaboravnoj zabavi, učenju koje će mi naravno nedostajati, sjajnim učiteljima!

Ivan Krtalić – Moguljak

Odlične ocjene i dobri prijatelji!

Andreja Starešina

Po dobroj hrani i prijateljima

Viktor Berc

Dođoh, prođoh, lijepo je bilo!

Darija Prekratić

Po prijateljstvu i nevoljama u kojima smo se ponekad našli!

Nicoline Blažičko



Nicoline Blažičko

Pamtiti po divnim prijateljstvima i znanjima koja sam ovdje stekla.

Lucija Pirš



Ivan Jurić

Po prijateljima i učiteljima koji su se trudili da steknemo što više znanja i da nam bude lakše u daljnjem školovanju

Valerija Gadža



Nicoline Blažičko



Petar Antolić

Školu ću pamtiti po našoj razrednici koja nas je uvijek podupirala i štitila.

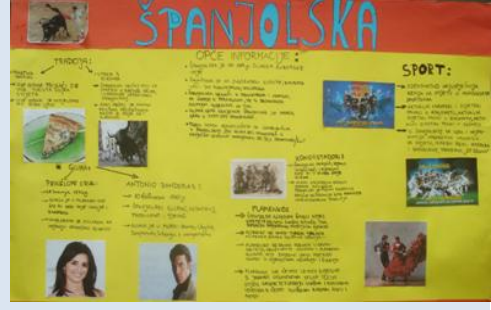
Petar Antolić

Neki su prošli, neki pali, ali svi smo sve od sebe dali!

Dino Bedeniković

**OPRAŠTAMO SE SA ŠKOLOM, UČENICIMA I UČITELJIMA I SVIMA ONIMA KOJI SU NAM POMAGALI U NAŠEM RADU!!!!!!!**

SLIKOVNICA NAŠEG RADA



LIST SU NAPRAVILI UČENICI I UČITELJI OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA BROZA KUMROVEC

Ravnateljica: prof. Željka Töpfer

Grafički urednici: Branko Pratengrazer i Nenad Sušec

Tisak: GRAFO, vl Robert Deak, Zabok

Glavni urednik: Branko Pratengrazer – učitelj savjetnik